

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1486/2018
23.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Драгана Миловановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Великом Градишту Кпп.бр.29/18 од 15.11.2018. године и Кв.бр.148/18 од 16.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Драгана Миловановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Великом Градишту Кпп.бр.29/18 од 15.11.2018.године и Кв.бр.148/18 од 16.11.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Великом Градишту Кпп.бр.29/18 од 15.11.2018. године против окривљеног АА, који је основано сумњив да је извршио кривично дело прогањање из члана 138а став 1. КЗ, је на основу члана 211. став 1. тачка 2) ЗКП одређен притвор, јер особите околности указују да ће ометати поступак утицањем на сведоке, с тим да се окривљеном притвор има рачунати од 14.11.2018. године када је лишен слободе и по том решењу му може трајати најдуже 30 дана.

Решењем Основног суда у Великом Градишту Кв.бр.148/18 од 16.11.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Миловановића изјављена на решење судије за претходни поступак Основног суда у Великом Градишту Кпп.бр.29/18 од 15.11.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Драган Миловановић, због повреде одредбе члана 211. став 1. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целости решење Основног суда у Великом Градишту Кв.бр.148/18 од 16.11.2018. године и предмет врати на поновни поступак или да наведено решење преиначи у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац по службеној дужности окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредбе члана 211. став 1. тачка 2) ЗКП, истицањем да у конкретном случају не постоје особите околности које указују да ће окривљени АА ометати поступак утицањем на сведоке, обзиром да је окривљени приликом саслушања истакао да му нису познате адресе оштећених и да су га исте „блокирале“ на друштвеним мрежама, тако да је по ставу браниоца према окривљеном потребно укинути притвор или му одредити меру забране приласка сведоцима.

Поред тога, у образложењу захтева се наводи и да побијана решења не садрже образложење основа и разлога за одређивање притвора према окривљеном, односно не садрже разлоге о томе које су то особите околности које указују на конкретну опасност да ће окривљени ометати поступак утицањем на сведоке, већ се у решењима наводи само постојање апстрактне опасности, при чему побијана решења не садрже ни разлоге да је одређивање притвора као најстроже мере у конкретном случају неопходно према окривљеном и да се иста сврха не може постићи другим блажим мерама предвиђеним ЗКП-ом, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепена решења побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због повреде одредбе члана 211. став 1. тачка 2) ЗКП, а које повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту

законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Драгана Миловановића оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.